

Erstatning for. Jeg tror dog, at man vil lede forgæves hele Landet over efter et Eksempel paa, at en meget stor Kommune, for slet ikke at tale om en saa stor Kommune som Frederiksberg — en saa stor Kommune findes jo ikke udenfor København —, skulde helt have mistet sin Station uden at faa noget andet i Stedet, og det fik Frederiksberg ikke. Frederiksberg fik ikke nogen Station. Jeg fæster mig ikke derved, at Stationerne ikke kom til at ligge paa Frederiksbergs Grund, men der er ingen Tvivl om, at Frederiksberg Borgere under de nye Forhold, som er blevet etableret, har faaet langt vanskeligere Adgang til Station end tidligere. Det forekommer mig, at dette var en Uret mod Frederiksberg, men i hvert Fald er det ganske klart, at det er ikke noget, Frederiksberg burde betale for. Og naar man nu træffer en Nyordning af Baneforholdene omkring København, hvorved Frederiksberg atter kan opnaa en bedre Adgang til Banenettet, forekommer det mig, at man, naar man skal beregne Frederiksbergs Tilskud, ikke ganske kan se bort fra det Faktum, at Frederiksberg i 50 Aar har haft en Station, som man har berøvet Kommunen. Forsaavidt der ikke sker andet end, at man paa ny bringer Kommunen i en Stilling, som svarer til den, den havde, forinden den mistede sin Station, synes jeg, det var billigt og rimeligt, at Kommunen var fri for at betale. Kun forsaavidt man giver Kommunen noget andet, noget bedre og værdifuldere end det, den havde forinden, er det rimeligt, at den skal betale, og der er sikkert heller ikke mindste Tvivl om, at Frederiksberg Kommune lige saa vel som Københavns Kommune vil være rede og villig til at betale, men, vel at mærke, betale for det, de faar.

**Ejsing:** Den højtærede Minister kom lidt ind paa Udvalgets Arbejde. Skønt jeg er bange for, at Formanden vil stoppe mig, skal jeg ikke undlade at sige et Par Ord om, hvad der er passeret i Udvalget.

Den højtærede Minister siger, at han kan forstaa, at de andre Medlemmer af Udvalget ikke har villet gaa med os, da de saa, hvordan vi havde begrundet vort Ændringsforslag. Maa jeg dertil sige, at de andre Medlemmer havde erklæret, at de ikke vilde gaa med til vort Forslag, forinden der overhovedet blev skrevet en Betænkning, saa det er i alle Tilfælde ikke de Ord, der staar i Betænkningen, der har afskrækket dem.

Den højtærede Minister sagde, at man

ved Højbanen lettere kunde faa Hovedbanegaarden gjort til en Gennemkørselsstation. Jeg maa sige, at det indser jeg ikke. Jeg synes, at den ydre Linie, Grøndalsaa-Linien, akkurat lige saa godt kan bruges til at etablere en Gennemkørselsstation paa Hovedbanegaarden. Naar den højtærede Minister har udtrykt sig, som han har tidligere, og nu ogsaa i Dag siger, at han i og for sig kunde tiltræde Forslaget eller ikke mener, at Forslaget i og for sig er urigtigt, saa vil jeg mene, at deri ogsaa ligger en Erkendelse af, at det af os foreslaaede ogsaa godt kunde bruges eller lige saa godt kunde bruges til at etablere en Gennemkørsel paa den nuværende Hovedbanegaard.

Ministeren synes at være enig med os i, at dersom den indre Linie en Gang skal bygges, skal der betydeligt større Tilskud til end det, der er tilsagt af København og Frederiksberg. Det glæder mig at høre, og jeg maa sige, at under de Forhandlinger, vi har ført, tror jeg ogsaa, at vort Standpunkt dog har bevirket, at baade de frederiksbergske og københavnske Medlemmer er indforstaaede med, at der skal ydes et betydeligt større Tilskud end det, der er blevet lovet i den paagældende Kommission. I Kommissionens Betænkning staar der jo udtrykkelig, at de to Kommuner vil anbefale, at der ydes 1 Million under Forudsætning af, at der ikke kræves noget Bidrag af dem, naar Ringlinien til sin Tid gennemføres. Det viser tydeligt nok, at det har været deres Mening, at til alt, hvad der senere skulde bygges, vilde de ikke yde noget ud over denne Million. Naar vi har stillet os, som vi har, er det, fordi vi synes, at der er ydet ganske lidt herinde, og fordi vi synes, at den indre Linie først og fremmest er af Betydning for København og Frederiksberg. Vi har ikke sagt, som den ærede Ordfører nu sagde, at det kun var en Lokalbane. Det Ord „kun“ har jeg ikke brugt; har jeg brugt det, er det i alt Fald en Fortalelse. Jeg mener, at den indre Linie godt kan bruges paa samme Maade som den saakaldte ydre, men jeg mener, at den først og fremmest er til Nytte for den indre Del af København. Der er ikke langt imellem Boulevardlinien, som vi har nu, og den saakaldte ydre Linie. Nu vil man have, at der skal lægges en Linie ind der imellem. At det saa for vore Øjne noget gør Indtryk af, at det særlig er Lokalinteresser, der gør sig gældende, synes jeg er forstaaeligt. Selv om vi fuldt ud indrømmer, at Linien kan bruges, og bruges lige saa godt — det synes jeg nu vanskelig den kan, men lad gaa —, saa synes jeg, at det er for-